

Sygn. akt VI U 423/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) r. znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu (...) prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od 27 czerwca 2016 roku na okres 6 (sześciu) miesięcy.

Sygn. akt VI U 423/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił (...) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu stwierdzenia przez Komisję Lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że jest ono zdolny do pracy od dnia 27 czerwca 2016 r.

(...) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, iż nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i żądał przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu swojego stanowiska podnosił, że ma zaburzenia adaptacyjne osobowości, lekowo-depresyjne stąd wynikają zalecenia dalszego leczenia poddawania się regularnej kontroli psychiatrycznej oraz stosowania leków przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wnosił o oddalenie odwołania podnosząc, iż zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, oraz podnosił, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w orzeczeniu z dnia 10 czerwca 2016 roku, stwierdziła zdolność wnioskodawcy do pracy od 27 czerwca 2016 r co skutkowało wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. decyzji o odmowie przyznania odwołującemu świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca w okresie od 28 grudnia 2015 r do 26 czerwca 2016 r tj; przez 182 dni był niezdolny do pracy z powodu choroby. W dniu 10 czerwca 2016 r złożył wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 10 sierpnia 2016 r stwierdziła, że odwołujący jest zdolny do pracy.

bezsporne

Odwołujący cierpi na zaburzenia adaptacyjne reakcja mieszana lękowo- depresyjna, zaburzenia osobowości, zaburzenia lękowe, DDA. Zgłosił się do psychiatry z powodu obniżenia nastroju, nasilających się stanów lękowych, niepokoju, zaburzeń snu. Ponadto odczuwał zaburzenia koncentracji, poczucie zmęczenia, brak apetytu. Leczenie psychiatryczne przyniosło częściową poprawę stanu zdrowia. Odwołujący leczony był Mazarinem. Wnioskodawca przebywał także na Oddziale Dziennym Szpitala Wolskiego w okresie od 26 listopada 2013 r do 20 lutego 2014 r z rozpoznaniem zaburzeń osobowości u osoby z DDA.

W 2013 r nastąpiły u wnioskodawcy po raz pierwszy napady lęku panicznego z objawami somatycznymi. Po kolejnym epizodzie odwołujący został skierowany do psychiatry. Podjął psychoterapię, która w istotny sposób zmniejszyła nasilenie dolegliwości. Od 26 lipca 2016 r samopoczucie u odwołującego było zmienne, pogorszenie wystąpiło, gdy ZUS odrzucił wnioski o świadczenie rehabilitacyjne. Czuł się coraz gorzej miał zwiększone lęki. (...)mieszka sam, nie założył rodziny, nie ma dzieci. Od 2015 r do 2017 r systematycznie korzystała z pomocy lekarza psychiatry. Konsultacje lekarskiego odbył również w dniach: 10 czerwca 2016 r, 25 lipca 2016r, 1 stycznia 2016r, 28 grudnia 2016 r, 24 stycznia 2017 r. Na przełomie 2016/2017 r odwołujący miał ciężki epizod spowodowany śmiercią i pogrzebem krewnej. Dopiero w styczniu 2017 r odzyskał on zdolności do pracy.

dowód: opinia biegłego, dokumentacja medyczna, - karta informatyczna z pobytu w oddziale psychiatrycznym dziennym z dnia 20 lutego 2014 r k. 5 zaświadczenie lekarza psychiatry z dnia 25 lipca 2016 r; konsultacja lekarska z dnia 27 grudnia 2015 roku k.14-20, opinia biegłego M. B. k.71-82 oraz opinia uzupełniająca z dnia 11 sierpnia 2017 r;

W zaświadczeniu z dnia 25 lipca 2016 r psychiatra A. B. napisał, że z uwagi na dotychczasowy przebieg schorzenia i umiarkowaną nadal niepełną poprawą stanu psychicznego i z uwagi na bardzo trudny, przewlekły i skomplikowany charakter dotychczasowego leczenia niezbędny jest czas 6 miesięcy na kontynuację leczenia. Lekarz podkreślił, że wskazane jest podjęcie psychoterapii. Wskazał również, że rokowania co do wyleczenia i trwałej poprawy stanu psychicznego są umiarkowanie pomyślne jednak w znacznej mierze zależne od czynników zewnętrznych i poprawy kondycji sytuacji życiowo-zawodowej pacjenta.

W dniu 18 czerwca 2016 r roku ubezpieczony złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. W toku postępowania został on skierowany na badanie lekarskie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 10 sierpnia 2016 r roku uznała badanego za zdolnego do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Celem zweryfikowania zasadności decyzji i twierdzeń odwołującego należało w niniejszej sprawie dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z listy biegłych z zakresu psychiatrii celem ustalenia czy (...) odzyskał zdolność do pracy od dnia 27 czerwca 2016 r i czy z uwagi na aktualny stan zdrowia konieczne było przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego a jeżeli tak to, na jaki okres oraz czy po wyczerpaniu świadczenia rehabilitacyjnego odzyskał on zdolność do pracy.

Biegły sądowy z zakresu psychiatrii M. L. po zapoznaniu się z dokumentacją z leczenia i po zbadaniu odwołującego, sporządziła opinię, z której wynika, iż (...) cierpi na zaburzenia adaptacyjne, lękowo depresyjne. Stan psychiczny odwołującego po dniu 27 czerwca 2016 r nie powodował niezdolności do pracy zawodowej. W ocenie biegłej zaburzenia mają charakter lękowy, reaktywny, nasilone były w stopniu niewielkim, co pozwalało na podjęcie pracy zawodowej. W opinii biegła wskazała również, że od 26 lipca 2016 r samopoczucie u wnioskodawcy było zmienne, pogorszenie wystąpiło gdy ZUS odrzucił wnioski o świadczenie rehabilitacyjne. Ma zaburzenia snu, wybudza się w nocy.

Sąd nie dał wiary opinii biegłej z zakresu psychiatrii M. L. bowiem jest ona w swej treści sprzeczna, a zatem niewiarygodna. Biegła wskazywała, że po 27 czerwca 2016 r wnioskodawca odzyskał zdolność do pracy chociaż samopoczucie było zmienne i nastąpiło pogorszenie. Opinia jest również sprzeczna z faktem, że po 27 czerwca odwołujący kontynuował leczenie o czym świadczą wizyty u psychiatry w dniach: 10 czerwca 2016 r, 25 lipca 2016r, 1

stycznia 2016r, 28 grudnia 2016 r, 24 stycznia 2017 r. Biegły sądowy M. B. w opinii z dnia 31 maja 2017 r stwierdził, że liczne obciążenia chorobowe z wywiadu oraz intensywność oddziaływań psychoterapeutycznych w całym okresie leczenia była prawidłowa. Oddziaływania te przyniosły zamierzony efekt - poprawę stanu psychicznego, powrót zdolności do pracy, lecz wymagają one odpowiedniego czasu, stąd jednoznaczny wniosek o konieczności przyznania zasiłku rehabilitacyjnego po dniu 27 czerwca 2016 r. W ocenie sądu opinia jest spójna, została sporządzona po dogłębnym badaniu odwołującego oraz w oparciu o dokumentację medyczną w szczególności ocenę przebiegu leczenia przez psychiatrę A. B. oraz fakt, że po czerwcu 2016 r odwołujący kontynuował leczenie. Psychiatra podczas wizyt lekarskich od 10 czerwca 2016 r do 27 stycznia 2017 r stwierdzał, że odwołujący bezwzględnie wymaga dalszego leczenia w trybie ambulatoryjnym celem stabilizacji i utrwalenia poprawy stanu psychicznego. Rokowania co do wyleczenia i trwałej poprawy stanu psychicznego umiarkowanie były pomyślne jednak w znacznej mierze zależne od czynników zewnętrznych i poprawy kondycji życiowo-zawodowej pacjenta. Zalecono ponowną wizytę u lekarza psychiatry w marcu 2017 r. Biegły sądowy z zakresu psychiatrii M. B. w opinii uzupełniającej podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Biegły podkreślił, że wnioskodawca podjął pracę po ustabilizowaniu się stanu psychicznego.

Zgodnie z dyspozycją art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zgodnie, z którym świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do dotychczas wykonywanej pracy, na którą wskazywała opinia sporządzona przez biegłego M. B.. Z opinii tej wynika, że odwołujący po zakończeniu leczenia podjął zatrudnienie, co potwierdza, iż celowym było przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego na czas jego powrotu odwołującej się do zdrowia.

Mając na uwadze powyższe sąd uwzględnił odwołanie Pana (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)